

Kommune kan blive ved at ofre saa store Summer som her, hvor der er Tale om en forøget Udgift paa over 5 Mill. Kr. for Staten og Kommunerne tilsammen. Man maa derfor se sig om efter Bøspareiser, og ret naturligt vil man finde Udvej for Bøspareiserne paa den af mig paapegede og i det foreløbige Ændringsforslag udformede Maade, idet man siger: de bedrestillede er dog dem, man først og bedst kan tage noget fra, derfor bliver vi nødt til at sætte mindre Understøttelser til de Enker og Enkemænd, som er nogenlunde stillede, og lade dem med de smaa Indtægter beholde de hidtidige Beløb. Jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at naar jeg tror, man næste Gang, vi skal revidere Loven, vil komme ind paa andre Principper, saa er det ud fra min Opfattelse af, at man vil erkende, at vi ikke kan blive ved med i den Grad at flutte os med Understøttelser paa den Maade, som dette Lovforslag er et Vidnesbyrd om, og som de Oplysninger, vi har faaet fra Ministeriet, yderligere er et Vidnesbyrd om, idet Udgifterne næsten er steget med 1 Mill. Kr. efter de yderligere Beregninger, Ministeriet har foretaget.

Parkov: Den ærede Ordfører for Venstre (Jensen-Sønderup) har efter min Formening fuldkommen Ret i sin Udtalelse om, at Venstre ikke har lagt nogen som helst Hindring i Vejen for dette Lovforslag eller for Arbejdet i Udvalget. Det fremgaar ogsaa tydeligt og klart af de Udtalelser, som det samme ærede Medlem fremsatte her i Salen ved Lovforslagets første Behandling; der blev da udtalt, at Venstre i det store og hele sluttede sig til Lovforslaget og ikke havde noget væsentligt at indvende imod de Grænser, som var angivne i det. Jeg vil derfor gerne understrege, at Arbejdet fra alle Sider i Udvalget er sket med det Maal for Øje, at der skulde komme til at foreligge en enstemmig Indstilling og en Indstilling, som i det store og hele byggede paa Lovforslaget, saaledes som det forelaa i sin oprindelige Form.

Hvad angaar det af det ærede Medlem fremsatte Forslag, der tog Sigte paa forskellige Skalaer, er det fuldkommen rigtigt, at det ærede Medlem, efter at have udkastet denne Tanke, blev opfordret til at stille Ændringsforslag derom fra, jeg tør sige, alle Sider. Man var klar over, at der her var et Forhold, som burde undersøges, men ganske vist et Forhold, hvis Bedømmelse maa staa i Forbindelse med, om man mener, at de Understøttelser, der er fastsatte i Lovforslaget med de foreslaaede Ændringer, der jo for Enkemænds Vedkommende nedsætter Under-

støttelsens Størrelse med en Trediedel, er af en saadan Størrelse, at de for Enkemænd og Enker, hvis Indtægter ligger i Nærheden af Tranggrænsen, er passende. Thi er det det, er det formentlig ikke nogen farbar Vej at fastsætte forskellige Skalaer, thi saa vil det føre til, at man kom til større Understøttelser og dermed meget forøgede Udgifter, efterhaanden som Indtægterne gik ned. Det er det, man nu vil faa Lejlighed til i Løbet af et Par Aars Tid nærmere at komme til Klarhed over, og det er højst sandsynligt, at det er fuldkommen rigtigt at man har indsat en Tidsgrænse for Loven, saaledes at man allerede i Samlingen 1921—22 kan komme til en Revision af Loven, Jeg tænker mig, at Indtægtstranggrænserne — og det gælder baade for Enkemænd og for Enker, og det gælder baade i Hovedstaden og i Købstæderne og paa Landet — er fastsatte ud fra den Betragtning, at man har ønsket at gøre det muligt for dem, der overhovedet havde Trang dertil, at komme ind under Loven, og jeg skulde tro, at det nok vil vise sig, at det ikke vil være saa for skrækkelig mange, hvis Indtægter ligger væsentlig under disse Tranggrænser.

Den ærede Ordfører (Helga Larsen) har gjort Rede for de forskellige Ændringsforslag, der er stillede. Saa vidt jeg lagde Mærke til, var der dog et Ændringsforslag, som den ærede Ordfører ikke omtalte, og som jeg synes fortjener at blive drøget frem. Det er det Ændringsforslag, som gaar ud paa at ændre Understøttelsen, der oprindelig var foreslaaet med en vis Størrelse for Alderen fra det 4de til det 12te Aar og en anden fra det 12te til det 14de Aar, til at være ensartet lige fra den Tid, Barnet har fyldt 4 Aar, og til det fylder 14 Aar, idet man er gaaet ud fra, at i de sidste 2 Aar er der lige saa fuldt Trang til Hjælp som i Tiden fra det 4de til det 12te Aar, og det saa meget mere, som man efterhaanden kommer bort fra at lade Børnene ved et eller andet personligt Arbejde bidrage til Familiens Underhold.

Jeg tillader mig at henlede Opmærksomheden paa Uoverensstemmelsen mellem § 1, 4de Stykke, ifølge hvilket Understøttelsen inddrages, naar Enken modtager Hjælp fra Fattigvæsenet, og § 3, hvorefter det Barn, der er under Fattigvæsenets Forsorg, ikke kommer ind under denne Lovs Bestemmelser. Jeg taler altsaa ikke om Bestemmelsen i § 3 om, at det Barn, der bliver taget under Forsorg af Værgeraadsinstitutionen, ikke kommer ind under Lovens Bestemmelser; men den anden Bestemmelse i § 3 og den i § 1, 4de Stykke, inde-